

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 88. An peccatum in communi sit materia sufficiens vel necessaria
Confessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

ad mortale vel veniale, poenitens, si meminerit, teneatur addere, an apprehenderit esse mortale vel veniale, uti omnes fatentur.

620. Q. 88. An peccatum in communi sit materia sufficiens vel necessaria Confessionis. R. §. 1. In casu necessitatis sufficit confiteri peccata etiam mortalia in genere tantum, v. g. dicendo, accuso me de peccatis meis, S. Tho. & alii 49. gravissimi Authores cum *Vindice Gobat* propos. 1. n. 12. *Aversa* q. 10. s. 16. *Dicast.* d. 9. n. 744. *Palay* n. 293. aliisque communissimè, tum ex Rituali Romano, tum ex praxi Ecclesiæ, quæ absolvit moribundos, quamvis nullum peccatum in particulari expresserint, uti dicetur à n. 1156. Ratio autem est, quia hoc ipso, quod doleat de peccato & se peccasse manifestet, subjicit materiam aptam absolutioni: & sicuti impotentia excusat ab expressione numeri, ita etiam ab expressione speciei. An verò aliquid & quid in ejusmodi casu dici debeat directè absolvi, non conveniunt Authores; *Dicast.* à n. 748. dicit directè absolvi omnia, de quibus est dolor & ejusmodi Confessio quantumvis generica: *Eugo* d. 17. à n. 13. probabiliter dicit formaliter & directè remitti solum prædicatum genericum peccati in communi, quia hoc solum ex vi Confessionis fit Confessario cognitum, materialiter autem & indirectè remitti unumquodque peccatum mortale, prout à parte rei est identificatum illi prædicato generico.

§. 2. Etiam extra casum necessitatis, materia sufficiens & licita Confessionis est veniale secundum speciem, uti si dicas, accuso me de mendaciis, fui impatiens, nullum exprimendo numerum, ita Authores communiter, &

certum

certum esse meritò dicit *Carden.* in 2. crisi d. 3. à n. 124. contra quosdam recentiores, quia est Confessio peccati, & quidem determinatè saltem unius in hac specie, nec obligatio est addendi numerum venialium. *Nec obstat*, quòd consecratio non valeat, si velis consecrare aliquas hostias in cumulo & non determines quas, *nam* hoc ideo est, quia per pronomen *Hoc* exigitur determinatio materiæ consecrandæ, nihil autem est in forma absolutionis, quod exigit determinationem alicujus peccati, ergo.

§. 3. Probabilius videtur non esse licitum 622: extra casum necessitatis se in genere tantum accusare de solis venialibus, v. g. dicendo, accuso me de multis venialibus, quæ per vitam feci, sed debere aliquod addi saltem in specie, tum quia est contra praxin Ecclesiæ, tum etiam quia hoc Sacramentum est institutum per modum accusationis & iudicii, hæc autem, per se loquendo & ordinariè, fieri debent circa materiam saltem in specie certam & determinatam, *Suar.* d. 23. s. 1. n. 10. *Aversa* §. *Quartò.* *Bosco* d. 7. s. 9. à n. 115. *Con.* & *Bonac.* apud *Dian.* p. 3. t. 4. R. 66. contra *Dicast.* n. 761. *Burgh.* cent. 3. casu 41. & alios.

§. 4. Si quis extra necessitatem ita in genere 623: tantum se accuset de venialibus, non determinando ullum in specie, validè quidem absolvi-
tur, uti auctores communius cum *Herinx* d. 3. n. 67. & *Bosco* nu. 114., valde tamen incertum est, quæ & quot venialia remittantur ex vi absolutionis: *Dicast.* d. 6. dub. 17. & *Dian.* p. 11. t. 5. R. 24. putant remitti omnia, ad quæ se extendit dolor, quia aliqua remittuntur, non est autem ratio, cur unum & non alterum, ergo.

E contrà *Lugo* d. 14. n. 142., ad quem inclinat *Bosco* l. 4. nu. 38. putat illa tantum remitti, quæ Confessarius censetur potuisse secundum speciem percipere, vel ex verbis pœnitentis, vel ex modo confitendi, vel saltem ex circumstantiis, quia illa sola censentur directè affici per sententiam absolutionis, cum illa sola fiant ex vi Confessionis sufficienter cognita, & sic censebuntur sufficienter cognosci negligentia in officio, distractiones in oratione; item aliqua venialia, quæ pœnitens solet confiteri, ideoque saltem aliqua horum venialium remittentur, reliqua autem non remittentur nequidem indirectè, cum enim unum veniale remitti possit sine altero, remissio indirecta, de qua dixi num. 597. non habet locum in distinctis venialibus, uti fatetur *Dicast.* n. 320.

624. §. 5. Si quis in specie tantum se accuset de venialibus non determinando ullum numerum, sed dicendo, v. g. mentitus sum, fui impatiens, *Arr.* d. 28. n. 23. *Dicast.* *Dian.* & *Bosco* supra aliaque multi apud *Moyam* d. 5. q. 5. à nu. 115. valde probabiliter dicunt ex vi absolutionis remitti omnia, ad quæ se extendit dolor, sicuti ad consecrandum omnes hostias, quæ ante me sunt, non est opus scire vel determinare, quot ibi sint, sed satis est, quod mea consecratio feratur super omnes in confuso: Contradicunt tamen etiam probabiliter *Lugo* supra & alii, qui dicunt tantum tot remitti, quot Confessarius censetur potuisse percipere ex vi Confessionis vel circumstantiarum, & ratio data est n. 123. unde in praxi tutius est addere aliquem numerum, si occurrat.

625. §. 6. Sciens se peccasse mortaliter, sed nesciens

nesciens
mortaliter
cessari
autem
tum, se
cetur à

Q. 8.
menti
crame
determ
munis
signifi
explic
etuale

§. 2.
præci
ria sunt
nulla
hoc se
Si aut
in qui
sensu
cundi
liud r
charis
ciunt

§.
quir
cunt
n. 2.
ita ut
oppo
tur i
nos,
absol

nesciens in qua specie, tenetur dicere, peccavi mortaliter, estque hæc materia sufficiens & necessaria absolutionis, uti dicetur n. 1137. An autem absolvi possit, qui nullum dixit peccatum, sed tantum dedit aliqua signa doloris, dicetur à n. 1156.

Q. 89. *Quid addendum sit circa formam Sacramenti Pœnitentie.* R. seqq. § 1. Cum formæ Sacramentorum secundum dicta p. 1. n. 11. sint determinatæ ad certam significationem, communis sententia tenet, per formam Pœnitentiæ significari debere, 1. personam absolventis. 2.

explicitè personam hominis absolvendi. 3. actualem liberationem à peccato.

§ 2. Scotus in 4. dist. 14. q. 4. putavit nulla 627.

præcisa verba hic esse necessaria, sicuti necessaria sunt in Baptismo & Eucharistia; sed si velit nulla omnino verba formalia esse necessaria, hoc sustineri non potest, uti constabit ex §. seqq. Si autem tantum velit essentiam formæ salvari in quibuscunque verbis, dummodo retineant sensum à Christo intentum, hoc verum est, secundum dicta p. 1. n. 29. sed non video, cur aliud requirat in Sacramento Baptismi vel Eucharistiæ, nam ad horum valorem etiam sufficiunt verba æquivalentia.

§ 3. Ad absolutionem sacramentalem re- 628.

quiruntur verba formalia, quod meritò dicunt esse certum *Suar.* d. 19. s. 1. n. 3. *Lugo* d. 13. n. 2. *Aversa* q. 12. s. 1. *Arr.* d. 49. n. 1. *Ill.* n. 18. ita ut uterque *Sot.* apud *Moyam* d. 6. q. 5. n. 49. oppositum vocent errorem vel hæresin. Probat^{ur} 1. ex Florent. in Decreto *Eug.* IV. ad Armenos, ubi ait, *Forma huius Sacramenti sunt verba absolutionis, quæ Sacerdos profert.* 2. Ex *Trid.* sess.